

Budapestre vonatkozó ujságcikk

Osztályozás

385.857

Szerző:

Hely

Cím:

A kigondolók szemfényvesztése

Idő

"1917"

Forrás:

Pesti Hírlap

Személy

*Bp.**1917. 7/7*

Helyszám

(Hely)

(Idő)

(Köt. v. füz.)

(Oldal)

A kigondolók szemfényvesztése.

— Közadó a villamos társaságoknak. —

Szombaton délelőtt a huszas bizottságnak elkeresztelt törzsfőnökök egy kis töredéke foglalkozott a tarifaemelés kérdésével. Sohasem voltunk valami nagy bizalommal a társas. összejövetel iránt, amelynek az a feladata, hogy a fővárosi viszonyok enyhítésére új jövedelmi forrásokat gondoljon ki. Konstatálhatjuk, hogy eddig egyetlen egy közérdekű gondolatot sem tudtak szülni. Összes tevékenységük az, hogy egy sereg adóval kedveskedtek a közönségnek. Azért nevezzük a törzsfőnököknek pipa melletti diskurálását társas összejövetelnek, mert a pénzügyi bizottság jogkörét sajátították ki maguknak, hogy a nyilvánosságot elkerülhessék.

A viteldij emelés dolgát is zárt ajtóknak mögött tárgyalták, ami fölülte elszomorítóan jellemzi a fővárosi viszonyokat, mert a viteldij kérdése — ha a közérdek szempontjából foglalkoznak vele — nem tűr sötétséget. Minden mondat, amit e tárgyban egy polgármester, tanácsnok, vagy bizottsági tag elmond, a nyilvánosság számára való. Még csak azt sem mondhatják, hogy azért kell titkolózni, nehogy az előzetes megbeszéléseket megtudják a vasúttársaságok, mert hiszen az érkezőlegesen résztvevők egy része egyszerűen mind a vállalatok főemberei is. Az bizonyos, hogy ennyire összeférhetetlen (inkompatibilis) társaság még sohasem fért össze olyan kitűnő egyetértésben, mint ezek az urak.

Ami már most a dolog lényegét illeti, ért-

jük a titkolózást, mert szemfényvesztésként így mégis csak sikerült egy trükköt kigondolni. Csakhogy ez a trükk nagyon is átlátszó! Minden áron meg kell indokolniuk, hogy miért ajándékoznak a közlekedési vállalatoknak a közuti adóból évenként két millió koronát, vagyis arra kell tetszetős formát találni, hogy miért akarják rá kényszeríteni a védtelen polgárságot arra, hogy dussgazdag részvénytársaságoknak adót fizessen. Kigondolták most végre, hogy a vállalatok ebből az adóból elsősorban a közuti alkalmazottak jobb fizetéséről tartoznak gondoskodni. És ezt találják ők kitűnő érvek, holott a társaságoknak ma aránytalanul több a jövedelmük, mint volt a békeidőben. Hiszen ma a fele kocsival, fele személyzettel, félannyi üzemi erővel kétszer annyi személyforgalmat bonyolítanak le, mint a háboru előtt. Azon a kocsin, amelyen azelőtt 20—30 ember utazott kényelmesen, ma 60—70 szorongó hering módjára a legnagyobb kinszenvedések közepette. Meg is van a nagy haszon. Hát ilyen körülmények között, ha azt akarják, hogy az alkalmazottak türethetőbb ellátásban részesüljenek, mért nem e nagy haszonból tegyék ezt? Miért a közönség zsebéből veszik ki a pénzt arra, hogy a vállalatok szociális kötelességeiket teljesítsék?

E sorok irójának az ülés után alkalma volt a kigondoló bizottság két tagjával beszélni. Az egyik belvárosi, a másik demokrata. A belvárosi ezt mondta:

— Igaza van a Pesti Hírlapnak abban, hogy ha kivettünk közlekedési adót, akkor abból

magánvállalatoknak nem szabad jogtalanul milliókat ajándékozni.

— És ha igazunk van, akkor bizottsági tag ur miért szavazza meg mégis?

— Mert e horribilis ajándék nélkül nem megy keresztül a javaslat!

A demokrata bizottsági tag ur kissé idegesen mondta:

— Ugyan, kérem, miből fizessék a vállalatok jobban az alkalmazottakat?

— A rengeteg háborus nyereségből.

— De a háboru nem tart örökké.

— Tehát önök már most biztosítanak a közuti vállalatoknak a polgárság zsebéből milliókat, nehogy a dussgazdag társaságok jövedelmét ez kissé apassza?

Erre már a bizottsági tag ur csupán kitűnő választ adott:

— Mindenesetre oly fontos kérdés ez, hogy mi, demokraták, csak párhatározat alapján döntünk.

— És feltételezi, hogy ezt a legantidemokratikusabb adót éppen a demokrata-párt fogja párhatározat alapján forszirozni.

— Tény, hogy ez rettenetesen antidemokratikus és őszintén megvallva, magam sem bánám, ha a párt az ellenkezőjét határozná. Ebben az esetben szívesen szólalok fel ellene, különben csak hallgatok és szavazok — mellette.

E két nyilatkozathoz felesleges kommentár.

Hétfőn a közlekedési bizottság elé viszik a dolgot, mert a világháboru és a kánikula kitűnő segítőtárs az ilyen természetű ügyek tárgyalá-

(Helv)

(Idő)

(Köt. v. füz.)

(Oldal)

sára. Mindenesetre érdekes lesz, ha az inkompatibilis urak részt mernek venni a tárgyalásban. Mert azt mondani, hogy közérdekből emelik a tarifát, mégsem lehet! A közlekedési bizottság nem érdekelt tagjait pedig kérjük, hogy félre téve minden félelmet, kedvezést és melléktekineteket, tisztán *meggyőződésük és tiszta lelkiismeretük* szerint szavazzanak.